

Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности
Служба Повереника
Сектор за жалбе и извршења –
приступ информацијама

Тел: +381 (0) 11 3408-900
Факс: +381 (0) 11 3343-379
Булевар краља Александра 15
11000 Београд
office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

Број: 071-01-1085/2021-03

Датум: 06.06.2022. године

ТРАНСПАРЕНТНОСТ СРБИЈА

Београд
Палмотићева 31

У прилогу Вам достављамо решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број: 071-01-1085/2021-03 од 06.06.2022. године, донето на основу члана 23. и члана 24. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр.120/04, 54/07, 104/09 и 36/10).

С поштовањем,

В.Д. ПОМОЋНИЦА
ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА

Славољупка Павловић

Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности

Тел: +381 (0) 11 3408-900
Факс: +381 (0) 11 3343-379
Булевар краља Александра 15
11000 Београд
office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

Број: 071-01-1085/2021-03

Датум: 06.06.2022. године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, и то заменица Повереника, Сања Унковић, по одлуци Народне скупштине Републике Србије број 18 од 25.03.2021. године о избору заменика Повереника и на основу овлашћења Повереника бр. 112-01-20/2022-04 од 21.03.2022. године у поступку по жалби коју је изјавило удружење „Транспарентност Србија“ из Београда, Палмотићева 31, против обавештења Агенције за спречавање корупције у Београду 014 број: 037-00-0027/21-09 од 18.03.2021. године, због недобијања тражених информација по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја од 03.03.2021. године, на основу члана 23. и члана 24. став 4, члана 33. став 5. и члана 35. став 1. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“ бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10) и члана 30. Закона о изменама и допунама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“ 105/2021), а у вези са чланом 4. тачка 22. и чланом 73. став 2. и 3. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“ број 87/2018) и члана 173. став 2. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, број 18/16 и 95/2019-аутентично тумачење), доноси

Р Е Ш Е Њ Е

I Налаже се Агенцији за спречавање корупције у Београду, да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења, обавести удружење „Транспарентност Србија“ из Београда, Палмотићева 31, да ли поседује тражене информације и то на дан подношења захтева (03.03.2021. године), односно документе у којима су исте садржане из којих се може сазнати, и то:

- да ли је Агенција утврдила да нека лица која су имала својство јавног функционера на основу Закона о спречавању корупције („Сл. гласник РС“, бр. 35/2019, 88/2019) немају то својство на основу Закона о спречавању корупције („Сл. гласник РС“, бр. 35/2019, 88/2019 и 11/2021-аутентично тумачење) и ако јесте која лица су имала својство јавног функционера пре, а немају након доношења аутентичног тумачења, према стању ствари које је Агенција утврдила, односно о којим категоријама лица је реч, према органу који их је изабрао, поставио или именован на јавну функцију,

те да му уколико такве документе поседује у електронском облику копије истих достави електронском поштом на адресу ts@transparentnost.org.rs, у супротном поштом.

II О извршењу решења Агенција за спречавање корупције у Београду ће обавестити Повереника у року од седам дана од пријема овог решења.

О б р а з л о ж е њ е

Удружење „Транспарентност Србија“ из Београда, као тражилац информација, изјавило је дана 23.03.2021. године, жалбу Поверенику, против обавештења Агенције за спречавање корупције у Београду 014 број: 037-00-0027/21-09 од 18.03.2021.

године, због недобијања тражених информација по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја од 03.03.2021. године. У жалби се, између осталог, наводи: да исту изјављује јер Агенција није поступила у законском року по захтеву и због отежавања или онемогућавања остваривања права на слободан приступ информацијама од јавног значаја; да Агенција није доставила тражене информације, нити је донела решење о одбијању захтева већ је доставила допис у коме износи тврдњу да поднесак по својој садржини не представља захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја већ захтев за давање мишљења о томе да ли одређене групе лица имају својство јавних функционера, као и да разматра ово веома значајно питање након чега ће на званичној интернет страници објавити мишљење, односно правни став; да чињеница да Агенција припрема мишљење или правни став, не искључује могућност да је Агенција до момента подношења захтева већ утврдила за неке категорије лица да више немају својство јавног функционера; да пружање таквих информација ни на који начин не прејудуцира садржину будућег мишљења о примени закона или правног става, нити се омета процес израде таквог мишљења или правног става; да је разумљиво да Агенција нема целовите информације, јер постоји велики број категорија јавних функционера по начину њиховог избора, односно да Агенција не поседује информације о свим категоријама лица које више немају својство јавног функционера, те да су због тога тражени подаци само за оне категорије лица за које је до дана подношења захтева утврђено да су изгубили својство јавног функционера. У прилогу су достављене копије захтева за приступ информацијама од јавног значаја и одговора органа власти који је достављен поводом истог захтева.

Поступајући по жалби, Повереник је дана 25.03.2021. године, исту упутио Агенцији за спречавање корупције у Београду, као органу власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, ради изјашњења.

У одговору на жалбу орган власти је остао при наводима из обавештења 014 број: 037-00-0027/21-09 од 18.03.2021. године достављеног жалиоцу, истичући и то да Препорука бр. Р (2002)2 Комитета министра Савета Европе о приступу службеним документима, одређује појам „службени документ“ као „све информације које су забележене у било ком облику, прикупљене или примљене од стране органа власти или се налазе у њиховом поседу и повезане су са било којом административном функцијом, са изузетком документа у фази припреме“, те да сматра да нема обавезу да припреми мишљење у вези са применом прописа из свог делокруга, да би га доставила тражиоцу по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац дана 03.03.2021. године, поднео Агенцији за спречавање корупције у Београду, захтев за приступ информацијама од јавног значаја којим је тражио одређене информације, односно копије докумената у којима су садржане информације ближе наведене у ставу I диспозитива решења.

Даље је увидом у списе предмета утврђено да је орган власти поступајући по поднетом захтеву актом 014 број: 037-00-0027/21-09 од 18.03.2021. године обавестио жалиоца да његов поднесак по својој садржини не представља захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја, у смислу члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, већ је заправо захтев за давање мишљења о томе да ли одређене групе лица имају својство функционера на основу аутентичног тумачења Закона о спречавању корупције („Сл. гласник РС“, бр. 11/21- аутентично тумачење), па се исти не може квалификовати као захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја, те да нема обавезу да припреми мишљење у вези са применом прописа из свог делокруга, да би га доставио тражиоцу по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано је да је информација од јавног значаја информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. истог Закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, а ставом 2. да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1.

Чланом 16. став 1. наведеног Закона прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа, док је ставом 10. наведеног члана прописано да ако орган власти одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева, донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи, као и да у решењу упути тражиоца на правна средства која може изјавити против таквог решења.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе Повереник налази да орган власти, (без обзира на достављено обавештење, с обзиром да се исто не може сматрати одлуком садржаном у акту) није поступио по захтеву жалиоца од 03.03.2021. године у складу са цитираним одредбама члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер нити је жалиоца обавестио да ли поседује тражене информације ближе наведене у ставу I диспозитива решења, нити је уколико их поседује доставио копије докумената у којима су оне садржане, нити је донео решење о одбијању поднетог захтева.

Како орган власти није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву, у смислу цитираних одредаба Закона, односно како су наведени разлози неосновани, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 23. и 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС" бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), а у вези са чл. 30. Закона о изменама и допунама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр. 105/21) којим је прописано да ће се поступци за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја започети пре почетка примене овог закона, окончати по одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10) и члана 173. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, нашавши да је жалба основана, односно да је неспорно право жалиоца на тражене информације у смислу члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и да нема сметњи да му се исте, уколико су у поседу органа власти, учине доступним.

Навод органа власти из одговора достављеног жалиоцу да његов поднесак по својој садржини не представља захтев за слободан приступ информацијама од јавног

значаја, већ је заправо захтев за давање мишљења и да се не може квалификовати као захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја, те да нема обавезу да припреми мишљење, није могао утицати на другачију одлуку у овој управној ствари. Ово из разлога што жалилац предметним захтевом за приступ информацијама од јавног значаја није тражио мишљење у вези са применом Закона о спречавању корупције већ је врло конкретно тражио информације о томе да ли је Агенција, до подношења захтева, утврдила да су одређене категорије лица изгубила својство јавних функционера (на основу усвојеног аутентичног тумачења), о чему се орган власти није изјаснио, већ је обавестио жалиоца да у вези са наведеним аутентичним тумачењем, припрема мишљење, односно правни став о томе да ли и које групе лица нису јавни функционери.

Такође навод органа власти из одговора на жалбу да Препорука бр. Р (2002)2 Комитета министра Савета Европе о приступу службеним документима, одређује појам „службени документ“ као „све информације које су забележене у било ком облику, прикупљене или примљене од стране органа власти или се налазе у њиховом поседу и повезане су са било којом административном функцијом, са изузетком документа у фази припреме“, и да нема обавезу да припреми мишљење у вези са применом прописа из свог делокруга, није могао утицати на другачију одлуку у овој управној ствари. Ово из разлога што Препорука Р (2002) 2 Комитета министара, на коју се позива орган власти, поред тога што препоручује државама чланицама да се у пракси руководе начелима изнетим у Препоруци, као што су, између осталих, да „службени документи“ означавају све информације које су забележене у било ком облику, прикупљене или примљене од стране органа власти или се налазе у њиховом поседу и повезане су са било којом административном функцијом, са изузетком документа у фази припреме (начело I), ова Препорука односи се и на службене документе који се налазе у поседу органа власти (начело II) и да орган власти треба да помогне подносиоцу захтева, у мери у којој је то могуће, да идентификује тражени службени документ (начело VI, тач. 5.). Дакле, тачно је да орган власти није дужан да по одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја даје мишљење о примени закона, али је дужан да жалиоцу пружи документе, уколико их поседује, у којима су садржане информације, односно документе на основу којих може доћи до тражених информација.

Повереник је имао у виду и све остале наводе и чињенице које произилазе из списка овог предмета, али је нашао да исте нису од утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, па их стога није посебно ни образлагао.

Агенција за спречавање корупције у Београду је дужна да о извршењу решења из става I диспозитива овог решења обавести Повереника у складу са чланом 24. став 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Против овог решења није допуштена жалба већ се, у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду у Београду, у року од 30 дана од дана пријема решења. Такса на тужбу износи 390.00 динара.

ЗАМЕНИЦА ПОВЕРЕНИКА

Сања Унковић

Решење доставити:

1. Агенцији за спречавање корупције, Београд, Царице Милице 1
2. Транспарентност Србија, Београд, Палмотићева 31
3. Писарници